

140. CÂND OARE VOM VEDEA PE NORI

1. Când oa-re vom ve-dea pe nori, ve-nind în-tr-o cli-
 2. Tu pa-ce veș-ni-că ne dai, și mă-na Ta ne
 3. Ru-ga-ți-vă și pri-ve-ghiați cu can-de-le a-

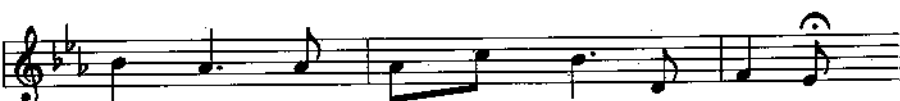
pi-tă, Pe Fi-ul o-mu-lui la noi, Bi-se-ri-că iu-
 ți-ne; Cu noi me-reu a-lă-turi stai la rău ca și la
 prin-se; Pu-te-ri-le nu vă lă-sați de os-te-neli cu-

bi-tă? Răs-pun-de, Doam-ne, când stri-găm! Și
 bi-ne. Dar oa-re când Te vom ve-dea, Slă-
 prin-se A-prin-de-ți dar lu-mi-ni-le, Căci

vi-no grab-nic, Te-aș-tep-tăm! Vi-no, Doam-ne I-
 vi-te Mi-re, pu-ru-rea? Vi-no Doam-ne I-
 vi-ne, vi-ne Mi-re-le! Vi-no, Doam-ne I-

su-se! Vi-no, Doam-ne I-su-se!
 su-se! Vi-no Dom-ne I-su-se!
 su-se! Vi-no, Doam-ne I-su-se!